

udfordres endydermere, at Besiddelsen skal være bevist, og, for at holde mig til det samme Exempel, som den ærede Landstingsmand anførte, vilde det, naar en Enke havde afstaaet sin Gaard til sin Søn ved en skriftlig Kjøbecontract, være meget vanskeligt at bevise, at Sønnen nu var kommen i Besiddelse af Gaarden; de have levet sammen i en lang Række af Aar, og vedblive at leve sammen som hidtil; hvem af dem er Besidderen? Jeg troer ikke, at dette factiske Forhold meget let lader sig oplyse. Forresten skal jeg ikke nægte, at jeg med Hensyn til hele § 3 har store Betænkeligheder. Den forekommer heller ikke mig strengt taget at være nødvendig, og jeg skjøner ikke bedre, end at det vil være rettest at lade Domstolene afgjøre de Tilfælde, som denne Paragraph nærmest har for Øie.

Det er af den ærede Ordfører, troer jeg, anført, at §§ 1 og 2 ville være ligemeget i Statskassens og vedkommende Debitors Interesse. At de ere i Statskassens Interesse, forekommer mig temmelig klart; men jeg kan derimod ikke indrømme, at de virkelig ere i Debitors Interesse, navnlig hvad Bestemmelsen i § 2 angaaer. Det, at Renterne kunne inddrives ved Udpantning, naar Debitorerne ikke betale dem i rette Tid, er en saa tvivlsom Fordeel, at jeg er overbevist om, at den allerførste Deel af Debitorerne neppe ville erkjende, at det er en Fordeel, hvad jeg ogsaa ganske simpelt skal bevise dermed, at, hvis man vilde spørge en Debitor, om han gjerne vilde have denne Bestemmelse ind i den Panteobligation, han skulde udstede, vilde han vistnok i de fleste Tilfælde meget betakke sig derfor. Udpantningen er jo her traadt istedet for den langsomme Retspleie, som finder Sted ved vore Domstole, og ikke kan Andet end finde Sted, selv om den allerhurtigste Retsfølgning var vedtaget, og jeg erkjender, at den altsaa forsaavidt er et hensigtsmæssigt Middel til at raade Bod paa de Ulemper, som i denne Henseende finde Sted. Det er ogsaa af samme Grund, at man har optaget noget lignende Bestemmelser i Lovgivningen med Hensyn til Creditsforeningerne og med Hensyn til de Retsligheder, som Banken og andre Institutioner ere i Besiddelse af; thi det er noksom bekjendt,

at der ved den allerhurtigste Retsfølgning, naar man ikke har et særligt Held med sig, kunde jeg gjerne sige, udfordres flere Aar, inden man kan faae en Dom for sig i saa Henseende. Men, uagtet jeg saaledes ikke kan erkjende, at det er en Fordeel, der vises Debitorerne ved disse Bestemmelser, navnlig den i § 2, kan jeg dog ikke Andet end stemme baade for § 1 og for § 2 af det foreliggende Lovudkast, idet jeg ikke seer rettere, end at den lovgivende Magt maa være berettiget til, i dette Tilfælde, at søie en saadan nærmere Bestemmelse til den tidligere Lov af 8de April 1851. Saa længe der nemlig ikke endnu er opstaaet Contractforhold mellem Staten og vedkommende Kjøbere af disse Domaineeiendomme, saalænge forekommer det mig ogsaa, at Staten maa kunne være berettiget til nærmere at tage Bestemmelse i saa Henseende. Jeg kan ikke indse, at disse Fæstere ved Loven af 8de April 1851 skulde have faaet en ubetinget Ret til at fordrø, at det skal være saaledes, som denne Lov bestemmer, saalænge der endnu ikke i Henhold til samme er oprettet Contract med dem.

M. W. Bruun: Jeg kan dog ikke nægte den høitærede Finanzministers Uttringer endnu komme til anden Overbeviisning, end at der efter Lovudkastet bliver en ikke uvæsentlig Forskjel mellem de Giere, der sælge i Henhold til § 6, og dem, der sælge i Henhold til § 10 af Loven af 8de April 1851. Naar en Gier sælger den hele Eiendom, da bliver jo den rentefrie Deel af Gjælden at udbetale, og den rentebærende Deel deraf bliver uopsigelig. Naar altsaa Udcastet i Stuingen af Sen siger, at i saadanne Tilfælde er Creditor berettiget til at forlange den hele Capitalfordring, saavel den tidligere rentefrie som den rentebærende Deel, contant betalt, da indtræder der jo efter denne Bestemmelse ikke Andet, end hvad der alligevel vilde indtæde, hvad ogsaa den høitærede Finanzminister har gjort opmærksom paa. Men, er det ikke Tilfældet, at hele Eiendommen sælges, — sælges kun en Deel deraf, vil Forholdet jo stille sig ganske anderledes. Hvad enten man antager, at det kan blive til Skade for Kjøberen af Parcelen, saaledes at denne mister Uopsigeligheden for